

Anormalliğin Normalliyi de Oluyor Zaman Zaman

– AhmetZeytinci · 06 Şubat 2018

"Ben mi anormalim yoksa başkaları mı?" diye hiç düşündüğünüz oldu mu? Bundan yüz sene önce adamın biri çıkıp da "Bak gör abi elli sene sonra aya bile gidecek insanlar." deseydi "Hadi len oradan." derler bir de gülerlerdi adama...

Bu Sam Amca 20. Yüzyılın başından beri dünyanın hakimi, adeta jandarması, kıdemli başçavuşu... Herkes bunu kabullenmişti bir zamanlar... İki kutup vardı İkinci Dünya Savaşından sonra Amerika yani Sam Amca ve yeğenleri hür dünya, o zaman ki SSCB yani Sovyetler ve yandaşları... Denge unsuru idiler birbirlerine... Bir deseydi ki Sovyetler yıkılacak, çok anormal gelecekti bize o tarihlerde... Ha ne oldu yıkıldı da, Bağımsız Devletler Topluluğu adını aldı, isim ve cisim değiştirdi bir parça... ABD'nin dibe vuracağını da kimseler tahmin etmiyordu, etmesinler de görünen köy de kılavuz istemiyor... Çatırtılar hem de ne çatırtı, kulaklarımıza kadar geliyor ta oralardan...

Dedelerim görseydi cep telefonunu hayli şaşırırdı tahmin ediyorum ki... Kablo yok bir şey yok ve alo diyorsun... Kullanmaya kalktıklarında da mutlaka bizlere sorardı bir şeyleri...

Trafikte ender de olsa hata yaptığımız oluyor üç beş senede bir belki... Bir şey diyeceğim şimdi sıkı durun "Ben hiç trafik polislerine rüşvet vermedim, bırak onu teklif bile etmedim yeltenip de." Paşa paşa devletime cezamı ödedim... Çok anormal değil mi? Değil mi, değilse değil ne yapalım, bu da anormalliğin normallerinden işte...

Trafikten açılmışken laf bir iki bir şey daha ekleyeyim. Bazen el eden kız ya da erkek öğrenciler oluyor işe giderken. Ben de her zaman olmasa da bazı zamanlarda durup alıyorum. Akli başında insanlar. Hiç bir zaman herhangi bir ücret talep etmediğim gibi, bayan öğrenci de arabama aldığım zaman, asla hiç birine asılmayı arsızca, aklımdan geçirmedim...

Benim milletim televizyon başında zaman geçirmekten hiç yüksünmüyor. Bakıyorum kanallarda yüzden fazla dizi, bir o kadara da şov amaçlı ve az da olsa bilgi kültür amaçlı programlar var. Reyting savaşları bunlar. Hiç bir diziyi başından sonuna kadar seyretmişliğim yok uzun bir zamandır. Ne mutlu bana... Konular birbirine yakın sadece tipler ve isimler değişiyor... "Aaa nasıl ya insan hiç olmazsa bir iki dizinin müdavimi olur." diye arkadaşlarım, akrabalarım bana laf sokar dururlar. Hiç aldırış etmem... Biz tek kanallı TRT'li yıllardan geliyoruz. On sene, on beş sene, yerli yabancı, bir dolu bize bir şey vermeyen dizileri toplumumuza empoze edip durdular. Aynı tipler, aynı replikler, başka şansımız yoktu belki tek kanalda... Hoş şimdi var da ne oluyor?

Asansörlü bir ev de oturunca haliyle zaman zaman iki üç kişinin bir kaç dakikalık kaderi orada kesişiyor.

Sabah gnaydını akşam da iyi akşamlar ya da iyi geceleri salarım gider komşularımın üstüne... Kimi coşku ile cevap verir, kimi biraz yarım ağızla, ama mutlaka cevap verirler... zlrm bazen yarım ağızla cevap verenlere "Acaba bir derdi mi var?" diye aklımın bir köşesinden geçiririm... Bir daha ki sefere daha coşkulu günaydın ve iyi akşamlar demeyi de düşünür dururum eve girince. İşte böyleyken böyle anormallikleri normal hale getiriyoruz yavaş yavaş...